

[Samuel sen.]

brug. Dette sker ved at skaffe de flest mulige Personer Adgang til Opdyrkningsjord paa den ukultiverede Udmærket. Endemaålet for dem, der har arbejdet med dette Lovforslag, er, at ingen færøsk Fisker eller Arbejdsmand skal kunne sige med Sandhed, at han ikke kan ernære sin Familie, fordi han ikke kan faa en Jordlod at arbejde med, skønt der findes nok af Jord, som ikke er inddraget under Kultur. Man søger ved Lovforslagets Bestemmelser at lette Adgangen til Opdyrkningsjord paa mange Maader og gennem den Jordfond, som skabes, at støtte dem, der deltager i Arbejdet for Jordbrugets Fremme. For Jordfondens Midler foreslaas de til Præstebederne henlagte Ejendomme erhvervet. Overdragelsessummen er i Forslaget ansat til 250 000 Kr., det vil sige den Sum, som Jordegodset i 1868 er takseret til med Fradrag af Værdien af Præsteboligernes Jordtiliggende. Det vil nemlig fremgaa af Lovforslaget, at det er Meningen, at Præstegaardene skal beholde en mindre Jordlod, som Præsten enten selv kan benytte eller lade benytte.

Provsten over Færøerne er imod, at Præstegodset sælges til Jordfonden; det ønsker jeg at henlede Opmærksomheden paa. I det hele taget er Lovforslaget udstyret med en Mængde Oplysninger, som man kan finde vedhæftet selve Lovforslaget; deri findes ogsaa Provstens Erklæring.

Den Jord, som Jordfonden kommer til at raade over, er det Meningen enten at bortfæste, sælge eller bortleje til Folk, som ikke har Jord nok. Et af Lovforslagets meget vigtige Formaal er at skabe en Godsbestyrelse saa sagkyndig som muligt, saa færøsk landbrugskyndig som muligt. Det kan jo ikke nægtes, at den nuværende Godsbestyrelse, som bestaar af Amtmanden og Politimesteren med Bistand af Sysselmændene og i visse Tilfælde Landbrugsministeren, selv om den kan siges at være kyndig paa det juridiske Omraade, ikke er særlig færøsk landbrugskyndig; man skal nemlig for at være særlig færøsk landbrugskyndig have Kendskab til de særlige færøske Forhold. Den færøske Jord er meget forskellig, kan jeg sige, fra Jorden i det øvrige Kongerige. De Embedsmænd, vi har deroppe, er uddannet som Jurister, og skønt de kommer henedefra, hvor der er mange, der er landbrugskyndige, har de i Regelen ikke noget særligt Kendskab til Landbrug. Derfor har man i mange Aar ment, det var nødvendigt at komme saa vidt, at man

kunde faa en Godsbestyrelse, der havde særligt Kendskab til de færøske Forhold, og det søger man at opnaa gennem et Landbrugsraad, der skal bestaa af tre Medlemmer, hvoraf Landbrugsministeren vælger det ene Medlem og Lagtinget de to andre Medlemmer. Desuden skal saa Landbrugsministeren vælge Formanden. Det ærede Medlem, der talte sidst, mente, det vilde være naturligt, om der i Lovforslaget, i Stedet for Bestemmelsen om, at Landbrugsministeren vælger det ene Medlem og desuden Formanden, stod, at Landbrugsministeren vælger 1 Medlem, og dette Medlem skal være Formand.

Jeg er ogsaa tilbøjelig til at mene, at dette er rigtigt; det er i Virkeligheden to Sjøle — een Tanke; jeg har noteret mig det samme. Der har nemlig oppe hos os været nogen Betænkelighed ved, at Landbrugsministeren fik for stor en Indflydelse. Man har tænkt sig, at Lagtinget ved at vælge to Medlemmer, medens Landbrugsministeren vælger et, fik Hovedindflydelsen paa det hele, men naar nu Landbrugsministeren skal vælge det ene Medlem og desuden har Ret til at vælge Formanden og maaske vælger det ene af de af Lagtinget valgte Medlemmer til Formand, saa mener man, at Landbrugsministeren faar nogen Indflydelse paa to af Medlemmerne, og det er ikke helt umuligt, at Landbrugsministeren derved kan faa en betydelig Ekstraindflydelse, og at det maaske kan siges, at Ministeren derigennem faar Flertallet i Landbrugsraadet. — Jeg forstaa saa godt, at man i Lovforslaget siger, at Ministeren vælger det ene Medlem, og at Ministeren blandt de tre Medlemmer, der udgør Landbrugsraadet, skal have Lov at vælge Formanden, for det kunde jo tænkes, at et af de andre Medlemmer var lige saa vel egnet til Formand som det Medlem, Ministeren vælger. Fra en Side, der ikke er stemt for Lovforslaget, men tværtimod er Modstander af det, mener man, at Udvalget selv skal vælge sin Formand. Jeg vil nu henstille til Overvejelse — Sagen skal jo i Udvalg —, om man skal gaa den Vej, at det Medlem af Landbrugsraadet, som Ministeren vælger, skal være Formand, eller om man skal gaa den Vej, at Ministeren, som det staa i Lovforslaget, vælger 1 Medlem og Lagtinget 2 og Udvalget vælger selv sin Formand.

Landbrugsraadet bliver den øverste Godsbestyrelse paa Færøerne, men Raadets Afgørelse kan i visse Tilfælde indankes for Landbrugsministeren. Som allerede anført skal der af Lagtinget vælges 10 Land-